

El cristianisme com una cosa nova

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

L'Evangelí que Jesús va predicar suposà la irrupció d'una cosa nova que fins aleshores no existia. Al llarg del seu ministeri, Jesús va predicar amb gran autoritat un ensenyament nou, que era capaç de canviar la manera de viure dels qui l'escoltaven, i va fer nombrosos signes amb què feia palès l'amor i el perdó de Déu. La gent deia sorpresa: «És un ensenyament nou, ple d'autoritat» (Mc 1,27). Finalment, amb la sang vessada a la creu, va segellar la nova aliança de Déu amb la humanitat. Qui l'acull és transformat en un home nou.

Els primers deixebles eren molt conscients d'aquesta novetat. Sant Pau no es cansa de parlar de la «vida nova» que destil·la l'existència del creient (Rm 6,4). Per a ell, la vida del cristià es pot definir com una «nova creació» (Ga 6,15). Les primeres comunitats cristianes resultaven atractives perquè eren capaces d'oferir a la decadent societat del seu temps un nou mode de vida, que omple de sentit l'existència humana. A imatge de Jesús, la primera Església destacava per la seva capacitat de forjar homes i dones nous, testimonis de l'amor de Déu en la societat del seu temps. Aquí radicava el seu atractiu.

Nosaltres, però, sembla que hem perdut la capacitat de mostrar la novetat i la frescor de l'Evangelí. El cristianisme apareix als ulls dels nostres contemporanis com una religió encarcerada en el passat, que no és capaç de donar resposta a les recerques i inquietuds dels homes. Hem d'assumir el desafiament d'anunciar l'Evangelí de Jesucrist en una cultura postcristiana; és a dir, en una cultura que ha deixat de ser cristiana però no ho sap. Això no és pas una tasca fàcil, perquè la increença actual arriba després de dos mil anys de cristianisme. Precisament perquè és postcristiana, la nostra societat pensa que ja ho sap tot sobre Jesucrist. S'ha perdut la novetat del començament, quan el nom de Jesús

sonava com una cosa desconeguda i era capaç d'omplir de sentit l'existència humana. Quan pronunciem avui el nom de Jesús, ho fem a unes persones que creuen que ja ho saben tot sobre ell —encara que la seva experiència de fe hagi estat superficial—, i ho fem també amb els prejudicis i deformacions que molts han realitzat envers Jesús. La nostra primera missió és ajudar-los a percebre la novetat que porta Jesucrist. Ell és «el mateix ahir avui i per sempre» (He 13,8), i la seva riquesa i bellesa són inesgotables. El papa Francesc ho comenta així: «Ell sempre pot, amb la seva novetat, renovar la nostra vida i la nostra comunitat i, encara que travessi èpoques fosques i debilitats eclesials, la proposta cristiana mai no envelleix. Jesucrist també pot trencar els esquemes avorrits en els quals pretenem tancar-lo i ens sorprèn amb la seva constant creativitat divina» (EG 11).

La riquesa i bellesa del misteri de Crist és immensa. En *Evangelii gaudium* es parla de «recuperar la frescor original de l'Evangelí», trobant «nous camins» i «mètodes creatius»; Jesús no pot ser empresonat en els nostres «esquemes avorrits». Oferim una paraula de vida, una llum per a les persones, un goig immens per a qui acull la fe.

(De la conferència «Creure en Jesucrist en una societat plural»)

